

The Holy See

**ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΧVI
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΗΣ 23ης ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ (Π.Η.Ν.)
ΣΤΟ ΣΥΔΝΕΥ, ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 2008**

«Θα λάβετε μια δύναμη, αυτή του Αγίου Πνεύματος που θα έλθει επάνω σας, και θα γίνετε μάρτυρες δικοί μου» (Πραξ 1,8).

Αγαπητοί Νέοι,

1- Η 23η Π.Η.Νεολαίας

Ενθυμούμαι πάντοτε με μεγάλη χαρά τις διάφορες στιγμές που περάσαμε μαζί στην Κολονία, τον Αύγουστο του 2005. Στη λήξη αυτής της αλησμόνητης εκδήλωσης πίστεως και ενθουσιασμού – που παραμένει βαθιά χαραγμένη στο πνεύμα μου και στην καρδιά μου – σας έδωσα ραντεβού για την επόμενη συνάντηση που θα γίνει στο ΣΥΔΝΕΥ, το έτος 2008. Θα είναι η 23η Π.Η.Ν. και θα έχει ως θέμα «Θα λάβετε μια δύναμη, αυτή του Αγίου Πνεύματος που θα έλθει επάνω σας, και θα γίνετε μάρτυρες δικοί μου» (Πραξ 1,8).

Η κατευθυντήρια γραμμή της πνευματικής προετοιμασίας για τη συνάντησή μας στο ΣΥΔΝΕΥ είναι **το Άγιο Πνεύμα και η Αποστολή**. Αν το έτος 2006 επικεντρώσαμε τη μελέτη μας πάνω στο Άγιο Πνεύμα ως *Πνεύμα της Αλήθειας*, το έτος 2007 προσπαθήσαμε να ανακαλύψουμε βαθύτερα το *Πνεύμα της Αγάπης*, για να οδηγηθούμε κατόπιν προς την τέλεση της Π.Η.Ν 2008 στο ΣΥΔΝΕΥ σκεπτόμενοι πάνω στο *Πνεύμα Δυνάμεως και Μαρτυρίας*, που μας δίνει το κουράγιο να ζούμε το Ευαγγέλιο και την τόλμη να το αναγγέλλουμε. Είναι επομένως βασικό όπως, ο καθένας από εσάς τους νέους, μέσα στην κοινότητά του και μαζί με τους εμψυχωτές του, να μπορέσει να σκεφτεί πάνω στον Πρωταγωνιστή της ιστορίας της Σωτηρίας που είναι το Άγιο Πνεύμα ή το Πνεύμα του Ιησού, για να μπορέσει να φτάσει στους υψηλούς στόχους που είναι οι ακόλουθοι:

- Να αναγνωρίσουμε την πραγματική ταυτότητα του Πνεύματος, πρώτα ακούγοντας το Λόγο του

Θεού μέσα από την αποκάλυψη που μας προσφέρει η Βίβλος.

- Να συνειδητοποιήσουμε ευδιάκριτα τη συνεχή παρουσία του, πάντα ενεργό μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, ειδικότερα όταν ανακαλύπτουμε ότι το Άγιο Πνεύμα εμφανίζεται ως η ψυχή, η ζωντανή αναπνοή της χριστιανικής ζωής, χάρη στα Μυστήρια της χριστιανικής μύησης, το Βάπτισμα, το Χρίσμα και την Ευχαριστία.
- Να γίνουμε έτσι άξιοι να ωριμάσουμε μέσα μας μια γνώση για τον Ιησού πάντα πιο βαθιά και πιο χαρούμενη, και ταυτόχρονα να πραγματοποιήσουμε μια αποτελεσματική βίωση του Ευαγγελίου, στην αρχή αυτής της τρίτης χιλιετίας.

Με το μήνυμά μου αυτό θέλω να σας προσφέρω έναν οδηγό πνευματικής μελέτης που θα εμβαθύνετε κατά τη διάρκεια αυτής της χρονιάς προετοιμασίας, και θα σας επιτρέψει να εξακριβώσετε την πίστη σας στο Άγιο Πνεύμα, να την ξαναβρείτε αν την έχετε χάσει, να την ενδυναμώσετε αν έχει ατονήσει, να την γευθείτε ως συντροφική κοινωνία του Πατέρα και του Υιού Ιησού Χριστού, ακριβώς χάρη στην απαραίτητη ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. *Μη λησμονείτε ποτέ πως η Εκκλησία, ακόμα και η Ανθρωπότητα που σας περιβάλλει και σας προσμένει στο μέλλον, περιμένουν πολλά από εσάς τους νέους, επειδή έχετε επάνω σας την ανώτερη δωρεά του Πατέρα, το Πνεύμα του Ιησού.*

2- Η υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος στη Βίβλο

Η προσεκτική μελέτη του Λόγου του Θεού μάς ανοίγει σε μεγάλες και τονωτικές γνώσεις σε ό,τι αφορά το Μυστήριο και το έργο του Αγίου Πνεύματος. Μπορούμε να τις συνοψίσουμε στα παρακάτω σημεία:

Λίγο πριν από την Ανάληψη ο Ιησούς λέει στους μαθητές του: «Κι εγώ θα σας στείλω αυτό που σας υποσχέθηκε ο Πατέρας μου» (Λκ 24,49).

Αυτό πραγματοποιήθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν αυτοί ήταν συγκεντρωμένοι σε προσευχή, στο Υπερώο, μαζί με την Παρθένο Μαρία. Το σκόρπισμα του Αγίου Πνεύματος πάνω στην Εκκλησία που γεννιέται, υπήρξε η ολοκλήρωση μιας υπόσχεσης που παλαιότερα ο Θεός είχε κάμει και που η Παλαιά Διαθήκη συχνά υπενθύμιζε και προετοίμαζε.

Πράγματι, από τις πρώτες σελίδες, η Βίβλος αναφέρει το Πνεύμα του Θεού ως «Πνεύμα που πνέει πάνω στα νερά» (Γεν.1,2) και σημειώνει ότι ο Θεός «φύσηξε στα ρουθούνια του πνοή ζωής» (Γεν. 2,7) δίνοντάς του έτσι την ίδια τη ζωή. Μετά από το προπατορικό αμάρτημα, το ζωοποιό πνεύμα του Θεού θα φανερωθεί κάτω από διάφορες μορφές μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας, αναδεικνύοντας προφήτες για να προτρέψουν το Λαό του Θεού να επιστρέψουν στο Θεό και να τηρούν πιστά τις εντολές του. Στο σημαντικό όραμα του Προφήτη Ιεζεκιήλ, ο Θεός ξαναζωντανεύει με το Πνεύμα του το Λαό του Ισραήλ, ο οποίος παρομοιάζεται με τα «ξερά οστά» (Ιεζ 37,1-14). Ο Ιωήλ προφητεύει την πλουσιοπάροχη δωρεά του Πνεύματος πάνω σε όλο το Λαό, από την οποία

κανείς δεν αποκλείεται. «Μετά από αυτά τα γεγονότα, το Πνεύμα μου πλουσιοπάροχα θα το χαρίσω σε κάθε άνθρωπο... ακόμα και στους δούλους και στις δούλες» (Ιωήλ 3, 1-2).

Όταν έφθασε η ώρα που είχε καθορίσει ο Θεός (βλ. Γαλ 4, 4), ο άγγελος του Κυρίου αναγγέλλει στην Παρθένο από τη Ναζαρέτ ότι το Άγιο Πνεύμα, «δύναμη του Υψίστου», θα κατέλθει επάνω της και θα την πάρει κάτω από τη σκιά της. Αυτόν που θα γεννήσει θα είναι άγιος και θα ονομαστεί Γιος του Υψίστου (βλ. Λκ 1, 35).

Σύμφωνα με την έκφραση του προφήτη Ησαΐα, ο Μεσσίας θα είναι εκείνος πάνω στον οποίο θα αναπαυθεί το Πνεύμα του Κυρίου (βλ. Λκ 11,1-2· 42,1). Αυτήν ακριβώς την προφητεία εκπληρώνει ο Ιησούς στην αρχή της δημόσιας αποστολής του, μέσα στη συναγωγή της Ναζαρέτ.: «Το Πνεύμα του Κυρίου είναι επάνω μου – λέει στους έκπληκτους ακροατές του – διότι ο Κύριος με έχρισε και με έστειλε να αναγγείλω το χαρμόσυνο μήνυμα στους φτωχούς, να θεραπεύσω τους συντριμμένους ψυχικά. Στους αιχμαλώτους να κηρύξω την απελευθέρωση και στους τυφλούς ότι θα βρουν το φως τους, να φέρω λευτεριά στους τσακισμένους, να αναγγείλω του καιρού τον ερχομό που ο Κύριος θα φέρει τη σωτηρία στο λαό του» (Λκ.4, 18-19· βλ. Ης. 61, 1-2).

Απευθυνόμενος στους παρόντες, θα εφαρμόσει για τον εαυτό του αυτά τα προφητικά λόγια λέγοντας: «Αυτός ο λόγος της Γραφής που μόλις ακούσατε, σήμερα εκπληρώνεται» (Λκ 4, 21). Και ακόμα, πριν από το θάνατό του πάνω στο επανειλημμένα θα αναγγείλει στους μαθητές του την έλευση του Αγίου Πνεύματος, του Παρηγορητή, του οποίου η αποστολή θα είναι να μαρτυρεί για Εκείνον, να συνηγορεί υπέρ των πιστών, να τους διδάσκει και να τους οδηγεί σε όλη την Αλήθεια (βλ. Ιω 14, 16-17. 25-26· 15,26· 16,13).

3- Η Πεντηκοστή, ξεκίνημα για την αποστολή της Εκκλησίας

Το βράδυ της Ανάστασης, εμφανιζόμενος στους μαθητές του, ο Ιησούς «φύσηξε στα πρόσωπά τους και τους είπε: Λάβετε Πνεύμα Άγιο» (Ιω. 20,22). Με περισσότερη ακόμη δύναμη, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε πάνω στους Αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής: «Ξαφνικά ήρθε από τον ουρανό μια βουή σαν να φυσούσε δυνατός άνεμος, και γέμισε όλο το σπίτι όπου έμεναν. Επίσης τους παρουσιάστηκαν γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς, που μοιράστηκαν και κάθισαν από μια στον καθένα απ' αυτούς» (Πραξ 2, 2-3).

Το Άγιο Πνεύμα ανανέωσε εσωτερικά τους Αποστόλους, ενδύοντάς τους με μια δύναμη που τους έδωσε την τόλμη να αναγγείλουν με παρρησία: «Ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε!». Απαλλαγμένοι από κάθε φόβο, άρχισαν να μιλούν με βεβαιότητα (βλ. Πράξ 2, 29· 4, 13· 4, 29. 31). Αυτοί οι φοβισμένοι ψαράδες της Γαλιλαίας έγιναν γενναίοι κήρυκες του Ευαγγελίου. Ακόμα και οι εχθροί τους δεν καταλάβαιναν πώς «απλοϊκοί και αγράμματοι άνθρωποι» (Πραξ 4, 13), είχαν τόσο κουράγιο και μπορούσαν να υποφέρουν με χαρά τις αντιξοότητες, τους πόνους και τους διωγμούς. Τίποτα δεν μπορούσε να τους σταματήσει. Σε όσους τους υποχρέωναν να σιωπήσουν, απαντούσαν: «Εμείς πάντως δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι'αυτά που είδαμε και ακούσαμε» (Πραξ. 4,20). Έτσι γεννήθηκε η Εκκλησία, η οποία, από την ημέρα της Πεντηκοστής, δεν σταμάτησε να

διαδίδει την Καλή Είδηση «ως τα πέρατα της οικουμένης» (Πραξ. 1, 8).

4- Το Άγιο Πνεύμα, ψυχή της Εκκλησίας και κανόνας κοινωνίας

Για να καταλάβουμε την αποστολή της Εκκλησίας, πρέπει να γυρίσουμε στο Υπερώο όπου οι μαθητές ήταν μαζί συγκεντρωμένοι (βλ. Λκ 24, 49), προσεύχονταν με τη Μαρία, τη «Μητέρα», αναμένοντας το Πνεύμα που τους είχε υποσχεθεί. Από αυτή την εικόνα της Εκκλησίας που γεννιέται, όλη η χριστιανική κοινότητα πρέπει πάντοτε να εμπνέεται. «Η αποστολική και ιεραποστολική γονιμότητα δε συνίσταται πρωτίστως στα αποτελέσματα των μεθόδων και των ποιμαντικών προγραμμάτων, που με επιστημονικό τρόπο διαμορφώθηκαν... αλλά είναι καρπός της αδιάκοπης κοινοτικής προσευχής» (βλ. Αποστολική Παραίνεση *Evangelii Nuntiandi* του Πάπα Παύλου Στ, αρ. 45). Εξ άλλου, η αποτελεσματικότητα της αποστολής προϋποθέτει την ενότητα των κοινοτήτων, δηλαδή να είναι «μια μόνο καρδιά και μια μόνο ψυχή» (Πραξ 4, 32), και να είναι διατεθειμένες να μαρτυρούν την αγάπη και τη χαρά που το Άγιο Πνεύμα βάζει μέσα στην καρδιά των πιστών (βλ. Πραξ 2, 42). Ο δούλος του Θεού Ιωάννης-Παύλος Β΄ έγραφε πως η αποστολή της Εκκλησίας προτού να είναι πράξη είναι μαρτυρία και ακτινοβολία (βλ. Εγκύκλιο *Redemptoris missio*, αρ. 26). Αυτό γινόταν στις αρχές του χριστιανισμού, γράφει ο Τερτυλιανός, όταν οι ειδωλολάτρες μεταστρέφονταν βλέποντας την αγάπη που βασίλευε μεταξύ των χριστιανών: «Δείτε πώς αγαπιούνται!» (Απολογητική αρ. 39 , 7).

Κλείνοντας αυτή τη γρήγορη αναδρομή πάνω στο Λόγο του Θεού στη Βίβλο, θέλω να σας προσκαλέσω να παρατηρήσετε πόσο το Άγιο Πνεύμα είναι το πιο μεγάλο δώρο που ο Θεός κάνει στον άνθρωπο, και επομένως αποτελεί την ύψιστη μαρτυρία της αγάπης του προς εμάς: μιας αγάπης που εκφράζει πρακτικά το «ναι στη ζωή» που ο Θεός επιθυμεί για όλα τα πλάσματά του. Αυτό το «ναι στη ζωή» παίρνει την πιο τέλεια μορφή στον Ιησού από τη Ναζαρέτ και στη νίκη του πάνω στο κακό, με την Απολύτρωση. Μην ξεχνάμε ποτέ πως το Ευαγγέλιο του Ιησού, χάρη στο Άγιο Πνεύμα, δεν περιορίζεται σε μια απλή διαπίστωση, αλλά θέλει να γίνει «καλή αγγελία για τους πτωχούς, απελευθέρωση για τους φυλακισμένους, ιατρειά των τυφλών...». Αυτό πραγματοποιήθηκε με δύναμη την ημέρα της Πεντηκοστής και αποτελεί για την Εκκλησία μια χάρη και ταυτόχρονα ένα καθήκον προς τον κόσμο. Αυτή είναι η πρωταρχική της αποστολή.

Είμαστε καρπός αυτής της αποστολής της Εκκλησίας, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Φέρουμε μέσα μας τη «σφραγίδα» της αγάπης του Πατέρα εν Χριστώ Ιησού, δηλαδή του Αγίου Πνεύματος. Μην το ξεχνάμε ποτέ, διότι το Πνεύμα του Κυρίου ενθυμείται πάντοτε τον καθένα μας και επιθυμεί διαμέσου εσάς, των νέων, να ξαναφέρει μέσα στον κόσμο τον άνεμο και τη φωτιά μιας νέας Πεντηκοστής.

5- Το Άγιο Πνεύμα, ο «εσωτερικός Διδάσκαλος»

Αγαπητοί νέοι, και στις μέρες μας το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει λοιπόν να ενεργεί με δύναμη μέσα στην Εκκλησία, και οι καρποί της δράσης του είναι άφθονοι στο μέτρο όπου είμαστε διατεθειμένοι να

δεχθούμε την ανανεωτική του δύναμη. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο ο καθένας μας να το γνωρίσει, να έλθει σε επικοινωνία μαζί του και να αφεθεί στη δική του καθοδήγηση. Στο σημείο αυτό μια ερώτηση τίθεται: Ποιο είναι το Άγιο Πνεύμα για μένα; Πράγματι, για πολλούς χριστιανούς, το Άγιο Πνεύμα είναι ακόμα «ο μεγάλος άγνωστος!». Να για ποιο λόγο θέλησα, μέσα στα πλαίσια της προετοιμασίας μας για την 23η Π.Η.Ν. , να σας προσκαλέσω να εμβαθύνετε την προσωπική σας γνώση για το Άγιο Πνεύμα. Στην ομολογία πίστεως, ομολογούμε: «Πιστεύω και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον» (Σύνοδος Νικαίας – Κωνσταντινουπόλεως). Ναι, το Άγιο Πνεύμα, πνεύμα αγάπης του Πατέρα και του Υιού, είναι πηγή ζωής που μας αγιάζει, «εφόσον η αγάπη του Θεού απλώθηκε μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Πνεύματος που μας δόθηκε» (Ρωμ 5,6). Όμως, δεν αρκεί να το γνωρίζεις κανείς, πρέπει και να το δεχθεί ως οδηγό των ψυχών μας, ως τον Κύριο της ψυχής που μας εισάγει στο Μυστήριο του Τριαδικού Θεού. Μόνο το Πνεύμα το Άγιο μπορεί να μας ανοίξει την οδό της πίστεως και να ζούμε αυτή την πίστη με πληρότητα όλες τις ημέρες της ζωής μας. Το Άγιο Πνεύμα μάς ωθεί προς τους άλλους, ανάβοντας μέσα μας τη φλόγα της αγάπης, και μας καθιστά αποστόλους της αγάπης του Θεού μέσα στον κόσμο.

Γνωρίζω καλά πόσο εσείς οι νέοι αγαπάτε τον Ιησού και πόσο επιθυμείτε να Τον συναντήσετε και να συνομιλήσετε μαζί Του. Να ενθυμείστε πως είναι ακριβώς η παρουσία του Πνεύματος μέσα μας που πιστοποιεί, συγκροτεί και οικοδομεί το πρόσωπό μας πάνω στο Πρόσωπο του σταυρωμένου και αναστημένου Ιησού. *Ας γίνουμε οικείοι του Αγίου Πνεύματος για να είμαστε, επίσης, οικείοι και του Ιησού.*

6- Τα Μυστήρια του Χρίσματος και της Ευχαριστίας

Θα μου πείτε: *πώς να ανανεωθούμε από το Άγιο Πνεύμα και πώς να μεγαλώσουμε στην πνευματική μας ζωή; Η απάντηση, το γνωρίζετε, είναι ότι αυτό είναι εφικτό διαμέσου των Μυστηρίων, διότι η πίστη γεννιέται και εδραιώνεται χάρη στα Μυστήρια, και ιδιαίτερα με τα Μυστήρια της χριστιανικής μύησης: το Βάπτισμα, το Χρίσμα και την Ευχαριστία που είναι συμπληρωματικά και αναπόσπαστα* (βλ. *Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας*, αρ. 1285). Αυτή η αλήθεια για τα τρία Μυστήρια που εγκαινιάζουν τη χριστιανική μας ζωή, απουσιάζει από τη ζωή της πίστεως πολλών χριστιανών, για τους οποίους είναι πράξεις που τελέστηκαν στο παρελθόν, χωρίς αυτές να έχουν επίπτωση στο παρόν και που δεν έχουν καμιά ζωτική σημασία. Συμβαίνει, καμιά φορά, νέοι που έχουν λάβει το Χρίσμα, να απομακρύνονται από τη ζωή της πίστεως. Υπάρχουν επίσης νέοι που δεν λαβαίνουν αυτό το Μυστήριο. Και όμως, με τα Μυστήρια του Βαπτίσματος, του Χρίσματος και της Ευχαριστίας, το Πνεύμα το Άγιο μάς καθιστά παιδιά του Θεού, αδέρφια του Ιησού, μέλη της Εκκλησίας του, ικανά να δώσουμε μια αληθινή μαρτυρία για το Ευαγγέλιο, να γευθούμε τη χαρά της πίστεως.

Σας προσκαλώ, λοιπόν, να σκεφτείτε αυτά που σας γράφω. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό σήμερα να ξανασκεφτούμε το Μυστήριο του Χρίσματος και να του δώσουμε την αξία του για την πνευματική ζωή μας. Όποιος από εσάς έχει λάβει τα Μυστήρια του Βαπτίσματος και του Χρίσματος, ας θυμηθεί

πως έγινε Ναός του Αγίου Πνεύματος. Ο Θεός κατοικεί μέσα του. Να συνειδητοποιήσει αυτή την πραγματικότητα και να προσπαθήσει ούτως ώστε, το θησαυρό που κατέχει, να τον αξιοποιήσει και να φέρει πολλούς πνευματικούς καρπούς. Αυτός που είναι βαπτισμένος, αλλά που ακόμα δεν έχει λάβει το Χρίσμα, ας προετοιμαστεί να το λάβει, γνωρίζοντας έτσι πως θα γίνει ένας ολοκληρωμένος χριστιανός, επειδή το Χρίσμα ολοκληρώνει τη χάρη του Βαπτίσματος.

Το Χρίσμα μάς δίνει μια ιδιαίτερη δύναμη για να μαρτυρούμε το Θεό και να τον δοξάζουμε με όλη μας τη ζωή (βλ. *Ρωμ* 12,1). Αυτή η δύναμη μας καθιστά συνειδητά μέλη της Εκκλησίας, «Σώμα του Χριστού», του οποίου σώματος είμαστε ζωντανά μέλη, αλληλέγγυα το ένα με το άλλο (βλ. *1 Κορ*. 12, 12-25). Ο κάθε βαπτισμένος συνεισφέρει στην οικοδόμηση της Εκκλησίας αφήνοντας τον εαυτό του να οδηγείται από το Άγιο Πνεύμα για το συμφέρον όλων (*1 Κορ* 12, 7). Και όταν το Πνεύμα δρα, φέρνει στην ψυχή καρπούς, που είναι «η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια» (*Γαλ*. 5, 22). Απευθύνω μια πρόσκληση εγκάρδια σε όλους εσάς που δεν έχετε λάβει ακόμα το Μυστήριο του Χρίσματος: ετοιμαστείτε να το λάβετε, ζητώντας τη βοήθεια των ιερέων σας. Είναι μια μοναδική ευκαιρία χάριτος που ο Κύριος σας προσφέρει. Μην την αφήσετε να περάσει.

Θα ήθελα ακόμα να προσθέσω ένα λόγο πάνω στην Ευχαριστία. Για να αναπτυχθεί η χριστιανική ζωή, είναι απαραίτητο να τρέφεται κανείς με το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Πράγματι, βαφτιζόμαστε και λαβαίνουμε το Χρίσμα ενόψει της Ευχαριστίας (βλ. Αποστολική παραίνεση *Sacramentum caritatis* αρ.17). «Πηγή και αποκορύφωμα» της χριστιανικής ζωής, η Ευχαριστία είναι μια «συνεχής Πεντηκοστή» επειδή κάθε φορά που τελούμε την Ευχαριστία, λαβαίνουμε το και το Άγιο Πνεύμα που μας ενώνει ακόμα πιο βαθιά στο Χριστό και προοδευτικά σε Αυτόν μας μεταμορφώνει.

Αγαπητοί νέοι, αν συμμετέχετε συχνά στη θεία Λειτουργία, αν διαθέτετε λίγο από το χρόνο σας στην προσκύνηση της Αγίας Ευχαριστίας, τότε, από την πηγή της Αγάπης που είναι η Αγία Ευχαριστία, θα σας δοθεί η χαρούμενη αποφασιστικότητα να αφιερώσετε τη ζωή σας στην υπόθεση του Ευαγγελίου. Ταυτόχρονα, θα κάνετε την εμπειρία και θα διαπιστώσετε ότι, όπου δεν τα καταφέρνουμε με τις δικές μας δυνάμεις, το Άγιο Πνεύμα έρχεται να μας αλλάξει, να μας γεμίσει με τη δύναμή του και να μας καταστήσει μάρτυρες γεμάτους από τη φλόγα του Αναστημένου Κυρίου μας.

7- Η αναγκαιότητα και το επείγον της αποστολής

Πολλοί νέοι κοιτάζουν τη ζωή τους με απαισιοδοξία και θέτουν πολλά ερωτήματα για το μέλλον τους. Διερωτώνται: Πώς να ενταχθούμε σ' έναν κόσμο με τόσο πόνο και τόσες πολλές και σοβαρές αδικίες; Πώς να αντιδράσει κανείς μπροστά στον εγωισμό και τη βία που φαίνεται να κυριαρχούν; Τι νόημα να δώσει κανείς στη ζωή; Πώς να κάνει κανείς ώστε οι καρποί του Πνεύματος που υπενθυμίσαμε προηγουμένως, δηλ. «η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια», να πλημμυρίσουν τον εύθραυστο και

τραυματισμένο κόσμο μας, τον κόσμο των νέων ιδιαίτερα; Κάτω από ποιους όρους το ζωοποιό Πνεύμα της πρώτης δημιουργίας, και ακόμη περισσότερο της αναδημιουργίας ή της απολύτρωσης, μπορεί να γίνει η νέα ψυχή της ανθρωπότητας; Μην ξεχνάμε πως όσο το δώρο του Θεού είναι μεγάλο – και αυτό του Πνεύματος του Ιησού είναι ὕψιστο – τόσο μεγαλύτερη για τον κόσμο είναι η ανάγκη να το δεχθεί, και επομένως, είναι μεγάλη και συναρπαστική η αποστολή της Εκκλησίας να δώσει μια μαρτυρία πιστευτή. Κι εσείς οι νέοι, δια μέσου της Π.Η.Ν., κατά κάποιον τρόπο, φανερώνετε τη θέλησή σας να συμμετάσχετε σ' αυτή την αποστολή. Και με την ευκαιρία αυτή, θέλω πολύ να σας υπενθυμίσω, αγαπητοί φίλοι, μερικές βασικές αλήθειες πάνω στις οποίες θα μπορούσατε να μελετήσετε.

Ακόμα μια φορά σας επαναλαμβάνω πως μόνο ο Χριστός μπορεί να εκπληρώσει τις πιο βαθιές προσδοκίες της καρδιάς του ανθρώπου. Αυτός μόνος είναι ικανός να δώσει ανθρώπινο πρόσωπο στην ανθρωπότητα και να την οδηγήσει στη «θεοποίησή» της.

Με τη δύναμη του Πνεύματός του σκορπίζει σ' εμάς τη θεϊκή αγάπη, που μας αξιώνει να αγαπάμε τον πλησίον μας και να είμαστε έτοιμοι να τον υπηρετήσουμε. Το Άγιο Πνεύμα φωτίζει, αποκαλύπτοντάς μας το Χριστό θανόντα και αναστάντα. Μας φανερώνει το δρόμο για να γίνουμε περισσότερο όμοιοί του, δηλαδή να είμαστε «έκφραση και εργαλείο της αγάπης που βγαίνει από Αυτόν» (Εγκύκλιος *Deus caritas est*, αρ. 33). Όποιος καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει πως το να ακολουθήσει το Ευαγγέλιο δεν είναι μια προαιρετική επιλογή, επειδή καταλαβαίνει πόσο είναι επιτακτικό να μεταδώσει επίσης στους άλλους το Ευαγγέλιο. Όμως, αρμόζει να το επαναλάβει κανείς, πως δε μπορούμε να είμαστε μάρτυρες του Χριστού παρά μόνο όταν αφήνουμε τον εαυτό μας να καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι «ο κύριος παράγοντας του ευαγγελισμού» (*Evangelii nuntiandi*, αρ.75) και «ο πρωταγωνιστής της ιεραποστολής» (*Redemptoris missio*, αρ. 21).

Αγαπητοί νέοι, όπως το έχουν υπενθυμίσει πολλές φορές οι αείμνηστοι προκάτοχοί μου Παύλος ΣΤ' και Ιωάννης-Παύλος Β', το να αναγγέλλει κανείς το Ευαγγέλιο και να δίνει μαρτυρία για την πίστη του, σήμερα είναι αναγκαίο όσο ποτέ (βλ. *Redemptoris missio*, αρ.1).

Μερικοί νομίζουν πως το να προσφέρει κανείς τον πολύτιμο θησαυρό της πίστης σε πρόσωπα που δεν την συμμερίζονται, σημαίνει πως είσαι αδιάλλακτος, αυταρχικός απέναντί τους. Όμως, δεν είναι έτσι αφού, το να προτείνεις το Χριστό δε σημαίνει να τον επιβάλλεις (βλ. *Evangelii nuntiandi*, αρ. 80). Εξ άλλου, είναι τώρα 2000 χρόνια που δώδεκα Απόστολοι έδωσαν τη ζωή τους για να γνωριστεί και να αγαπηθεί ο Χριστός. Από τότε το Ευαγγέλιο συνεχίζει να διαδίδεται ανά τους αιώνες, χάρη σε άνδρες και γυναίκες με την ίδια ψυχική δύναμη και με τον ίδιο αποστολικό ζήλο. Για το λόγο αυτό, ακόμα και σήμερα, μαθητές του Χριστού δεν υπολογίζουν ούτε το χρόνο τους ούτε τις δυνάμεις τους για να υπηρετήσουν το Ευαγγέλιο. Πρέπει νέοι άνθρωποι να φλογιστούν από την αγάπη του Θεού και να απαντήσουν γενναϊόδωρα στο επιτακτικό κάλεσμά του, όπως τόσοι νέοι μακάριοι και άγιοι το έκαναν κατά το παρελθόν αλλά και πρόσφατα. Ιδιαίτερα, σας διαβεβαιώνω πως το Πνεύμα του Ιησού σας προσκαλεί σήμερα, εσάς τους νέους, να φέρετε το

Ευαγγέλιο στους νέους της ηλικίας σας.

Η αδιάψευστη δυσκολία των ενηλίκων να συναντήσουν με τρόπο κατανοητό και πειστικό τον κόσμο των νέων, μπορεί να είναι ένα σημάδι με το οποίο το Άγιο Πνεύμα θέλει να ωθήσει, εσάς τους νέους, να πάρετε στα χέρια σας αυτή την αποστολή. Γνωρίζετε τα ιδανικά, τη γλώσσα, τους τραυματισμούς, τις αναμονές, τον πόθο για καλού που έχουν οι νέοι της ηλικίας σας. Ανοίγεται σ'εσάς ο ευρύς δρόμος των αισθημάτων, της εργασίας, της μόρφωσης, των επιθυμιών, του πόνου των νέων...

Ο καθένας από σας ας έχει το θάρρος να υποσχεθεί στο Άγιο Πνεύμα να φέρει ένα νέο στον Ιησού Χριστό, σύμφωνα με τον τρόπο που θα του φανεί ο πιο πρόσφορος, προσπαθώντας «να δικαιολογήσει την ελπίδα που είναι μέσα του, με γλυκύτητα» (βλ. 1 Πέτρ 3,15).

Για να πετύχει κανείς αυτό το στόχο, αγαπητοί φίλοι, να είστε ιεραπόστολοι, γιατί δεν μπορεί κανείς να ξεχωρίσει την αγιοσύνη από την αποστολή (βλ. *Redemptoris missio* αρ.90). Μη φοβηθείτε να γίνετε άγιοι ιεραπόστολοι όπως ο Άγιος Φραγκίσκος Ξαβέριος, ο οποίος διέσχισε την Άπω Ανατολή κηρύττοντας το Ευαγγέλιο με όλες του τις δυνάμεις, ή όπως η Αγία Θηρεσία του Βρέφους Ιησού που υπήρξε ιεραπόστολος χωρίς να εγκαταλείψει το Κάρμηλο. Ο ένας όπως και η άλλη είναι «προστάτες των ιεραποστολών» . Να είστε έτοιμοι να διακινδυνεύσετε τη ζωή σας για να φωτίσετε τον κόσμο από την Αλήθεια του Χριστού, για να απαντήσετε με αγάπη στο μίσος και στην απαξίωση της ζωής, για να διακηρύξετε την ελπίδα του αναστημένου Χριστού σε κάθε σημείο της γης.

8- Επίκληση για μια «νέα Πεντηκοστή» στον κόσμο

*Αγαπητοί νέοι, σας περιμένω πολλούς τον Ιούλιο 2008 στο ΣΥΔΝΕΥ. Θα είναι μια ευκαιρία που η θεία Πρόνοια θα μας χαρίσει, να κάνουμε πλήρως την εμπειρία της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Ελάτε πολλοί, για να είμαστε ένα σημείο ελπίδας και ένα πολύτιμο στήριγμα για τις κοινότητες της Εκκλησίας της Αυστραλίας που ετοιμάζονται να σας υποδεχθούν. Για τους νέους της χώρας που θα μας υποδεχθεί, θα είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να αναγγείλουν την ομορφιά και τη χαρά του Ευαγγελίου σε μια κοινωνία εκκοσμικευμένη σε πολλούς τομείς. Η Αυστραλία, όπως και όλη η Ωκεανία, έχουν ανάγκη να ανακαλύψουν τις χριστιανικές τους ρίζες. Στη μετασυνοδική παραίνεση *Ecclesia in Oceania*, ο Ιωάννης-Παύλος Β' έγραφε: «Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η Εκκλησία της Ωκεανίας προετοιμάζεται για έναν νέο ευαγγελισμό των λαών που σήμερα διψούν για το Χριστό...Η πρώτη προτεραιότητα για την Εκκλησία στην Ωκεανία είναι να προβεί σε ένα νέο ευαγγελισμό».*

Σας προσκαλώ να αφιερώσετε χρόνο στην προσευχή και στην πνευματική σας κατάρτιση, σ' αυτό το τελευταίο κομμάτι του δρόμου που μας οδηγεί στην 23η Π.Η.Ν, ώστε στο ΣΥΔΝΕΥ να μπορέσετε να ανανεώσετε τις υποσχέσεις του Βαπτίσματός σας και του Χρίσματος σας. Μαζί θα επικαλεστούμε το Άγιο Πνεύμα, ζητώντας με εμπιστοσύνη προς το Θεό τη δωρεά μιας νέας

Πεντηκοστής για την Εκκλησία και την ανθρωπότητα αυτής της Τρίτης χιλιετίας.

Είθε η Θεοτόκος Μαρία, συναγμένη σε προσευχή στο Υπερώο μαζί με τους Αποστόλους, να σας συνοδεύει αυτούς τους μήνες και οι ικεσίες της να κάνουν ώστε να χορηγηθεί σε όλους τους χριστιανούς νέους, μια νέα επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος που αναφλέγει τις καρδιές. Να ενθυμείστε πως η Εκκλησία ελπίζει σ'εσάς. Εμείς, οι Ποιμένες, προσευχόμαστε ειδικά για να αγαπάτε και να κάνετε να αγαπήσουν το Χριστό όλο και περισσότερο και να βαδίζετε στο δρόμο του πιστά. Με αυτά τα αισθήματα σας ευλογώ όλους με όλη μου την αγάπη.

De Lorenzago, 20 Ιουλίου 2007

BENEDICTUS PP. XVI